

missionen derved vil komme i idelige Conflicter med Communalbestyrelsen og Sogneraadet. Disse ville nemlig svare: Børnene ere anbragte paa en forsvaerlig Maade osv. osv. Og hvilken Myndighed har denne Commission? Den kan sige: Saaledes skal det være, men den har ikke Magt til at sætte det Allermindste igjennem uden ved Hjælp af Politimesteren. Nei, naar Sundhedsvedtægterne ere af den Art, og naar der er Spørgsmaal om at lade saadanne Sundhedsvedtægter bestaae endnu i 5 Aar, saa troer jeg, at man gjør vel i at gribe ind i dette Forhold og see at faae det omformet paa en saa rimelig og lempelig Maade, som Forholdene tilstede. Derfor har man tilraadet at gaae den antydede Vej, idet man antager, at Sundhedsvedtægterne i Kjøbstæderne ville vedblive at bestaae, naar Communalbestyrelserne finde, at de ere et Gode, og jeg maa tilstaae, at hvis de ikke finde dette, vil det i mine Tanker heller ikke være nogen stor Ulykke, at det hele Forhold forandres; erkjende de derimod disse Vedtægter for at være et Gode, og ere de det virkelig, saa maa man ogsaa tiltroe Communalbestyrelserne saa meget Dmbyumme, at de kunne bedømme Forholdet og i saa Tilfælde ikke ville afflasse dem, men tværtimod søge enhver Leilighed til mere og mere at passse dem efter Forholdene og Leiligheden. Communalbestyrelserne ville derved virkelig komme til at deeltage i Tilvebringelsen af saadanne hygieiniske Bestemmelser, som de sætte Priis paa, idet de da ville kunne passse dem efter deres egne Ønsker. Det Samme gjælder om Landet, og det er derfor min Overbeviisning, at, forsaavidt man sætter Priis paa at bevare dette Apparat, gjør man Klogt og vel i at vedtage de stillede Endringsforslag, der ville forebygge, at de bestaaende Sundhedsvedtægter paa mange Steder paa Landet ville blive kastede bort, idet der derved gives Sogneraadene Leilighed til Tid efter anden at omforme Vedtægterne saaledes, at de kunne beholde det Gode, der er ved dem, og stille sig af med det Unyttige og Forkeerte. Jeg troer saaledes virkelig ikke, at der med Rette kan næres nogen Frygt for, at Vedtagelsen af Udbalgets Endringsforslag skulde bringe det hele Apparat i Fare; jeg seer tvært-

imod meget mere deri en Betryggelse for, at det vil komme til at bestaae og virke til langt mere Gavn end hidtil, idet Sundhedsvedtægterne da til enhver Tid ville være Resultatet af Communalbestyrelsernes og Sogneraadenes egne Bestemmelser og Ansuelser om de hygieiniske Forhold og være formede efter deres egne Ønsker, medens de efter de hidtil bestaaende Forhold kun ere et paatvunget Apparat, der i ganske væsentlige Bestemmelser er fuldkommen ubrugbart overfor de forskjellige Forhold paa de forskjellige Steder.

Føgger: Naar den ærebe Ordfører, som nu havde Ordet, sagde, at de bestaaende Sundhedsvedtægter ikke vare tilveibragte ved Communerens frie Beslutning, saa maa han have andre Oplysninger i den Henseende, end jeg har; men i alt Fald er det vist, at i saa Tilfælde er man ikke gaaet frem efter Bestemmelserne i Loven af 12te Januar 1858, der jo udtrykkelig fastsætter, at der skal udarbejdes Forslag fra Justitsministeriet, og at disse i Kjøbstæderne og Landsognene skulde forelægges Communalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne til Beslutning med Opfordring til at passse dem efter ethvert Steds særlige Forhold. Dette er Lovens Bestemmelse, og jeg har endnu ikke hørt Noget om, at Sagen ikke er gaaet til paa denne Maade; altsaa have Communalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne haft Leilighed til at prøve disse Forslag og til at lempe og passse dem efter ethvert Steds locale Fornødenheder, og det Samme har jo været Tilfældet een Gang senere, idet de have haft Leilighed til at tage Beslutning om, hvorvidt de ønskede at beholde deres Sundhedsvedtægter i den Skikkelse, de selv oprindelig havde givet dem. Jeg kan fremdeles ikke betvivle, at der ligeledes har været givet dem Leilighed til med Justitsministeriets Samtykke at foretage Forandringer i det engang Vedtagne; thi det følger jo ligeledes af Lovens Ord, at under Forbehold af Justitsministeriets Samtykke kunne Forandringer foretages i de gjældende Forskrifter, og jeg holder mig overbevist om, at dersom der nogetsteds i Landet bestaaer nogen Sundhedsvedtægt, som ikke er forstandig, saa maa den